

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 8896/10

לפני: כבוד השופט א' רובינשטיין
כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט צ' זילברטל

המערערת: עינב אברהמי

נגד

המשיבים: 1. התיאטרון העירוני חיפה בע"מ
2. עיריית חיפה

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום
27.10.10 בת"צ 4050-12-09 שניתן על-ידי סגן הנשיא י'
גריל

תאריך הישיבה: י"ט בכסלו התשע"ג (3.12.12)

בשם המערערת: עו"ד עמוס האוזנר

בשם המשיבה 1: עו"ד שלמה כרוב; עו"ד יעריית איל

בשם המשיבה 2: עו"ד ימית קליין

פסק-דין

השאלה שבמחלוקת בתיק דנא היא האם חרף הוראת החוק למניעת העישון במקומות ציבוריים והחשיפה לעישון, תשמ"ג-1983, יש מקום לאפשר עישון על הבמה, במסגרת מחזה שבתוכו נכלל עישון סיגריה, וזאת בגדרי חופש הביטוי. תביעת המערערת הוגשה כתובענה ייצוגית, ובית המשפט קמא, הגם שסבר כי המחוקק אסר באופן גורף את העישון בתיאטרון, ועל כן גם כחלק מהצגה, יש לפרש את הדברים באופן מצמצם לעניין עישון סיגריה אחת במסגרת הצגה – ועל כן נדחתה התביעה וגם לא הוכרה כתובענה ייצוגית, מתוך שלא הוכח כי השאלה תוכרע לטובת הקבוצה המיוצגת. כשלעצמנו סבורים אנו, בכל הכבוד, כי את הוראת המחוקק אין בידינו לפרש לשיעורין, וכיוון שהתוספת לחוק כוללת ספציפית גם (בסעיף 1) "אולם המשמש דרך כלל ל... תיאטרון... וכן המסדרונות והאכסדרות", חל הדבר (כפי שגם סבר בית המשפט קמא) באופן גורף. עם שמכבדים אנו כמובן את החופש האמנותי, סבורים אנו

כי לפתיחת הפתח לשיעורין עלולות להיות השלכות רוחב שאינן רצויות ושאין תואמות את כוונת המחוקק, מה גם שיתכן מאוד שישנם פתרונות לאפקט האמנותי בלא לעבור על איסור העישון (להסיר ספק – איננו מתנים את התוצאה בפתרונות כאלה).

על כן קביעתו של המחוקק בעינה ועמה האיסור הגורף, והוא חל גם בתיאטראות. בא כוח התיאטרון העירוני חיפה גם הצהיר כי התיאטרון לא יעלה הצגות שבהן עישון. הנושא לגופו לא עלה איפוא בעשן; אך איננו סבורים, משהגענו הלום, כי יש מקום לקידומו לתובענה ייצוגית, ונסתפק איפוא באמור מעלה שיש בו לטעמנו, כדי לתרום למטרת החוק למניעת העישון, שעליו נאבקה המערערת. בנתון לכך נמחק איפוא הערעור בלא צו להוצאות.

ניתן היום, י"ט בכסלו התשע"ג (3.12.12).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט